

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2025 – ÅRGÅNG 39. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG 11

FOTO: OLA ÖSTERBACKA

Svanarna påminner om Guds ordning: Trohet i nöd och lust intill döden.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 4 nummer om året.

Gemensam redaktion med Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och Den Lutherska Bekjennelseskirke, Norge: Ingvar Adrianson, redaktör och Tor Jakob Welde.

Redaktör för Finlandsupplagan: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info.

Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog
Internet: <https://sanktjohannes.info>

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse eller bidragit med gåvor.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI50 4108 0013 0282 31; BIC: ITELFIHH; MobilePay: 85622. Ny prenumerant: sänd namn och adress för tidningsmottagaren till redaktören. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 30 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Vi lever i en omvälvande tid. Det är tydligt att mörkrets makter rasar för att söndra och härska. Det finns två krafter som verkar betyda mer än något annat: Makt och pengar.

Vad säger Gud om dem som har en sådan makt? Han säger i Ps 2:1–4: *Varför är hednafolken i uppror? Varför tänker folken tomma tankar? Jordens kungar reser sig och furstarna gaddar ihop sig mot Herren och hans Smorde: "Vi sliter sönder deras band och kastar av oss deras rep!" Han som tronar i himlen ler, Herren gör narr av dem. Längre fram säger han om sin Son, den Smorde (v9): Du ska krossa dem med järnspira, slå sönder dem som lerkärl.*

Den makt som ska krossa alla dessa jordiska makter är Guds ord. Det var om det ordet som Martin Luther skrev i sin psalm:

Guds ord de måste låta stå, det kan de ej fördärva.

Med oss skall Gud i striden gå, hans Ande gör oss djärva.

Det är också om det som vi sjunger i en sång:

Vad är den makt, vad är den kraft som kristna kämpar alltid haft till borg och sköld och skydd i tiden, det vapen och baner i striden som aldrig fälldes ner till jord? Det är Guds ord, Guds helga ord.

Iår firar vi två jubileer. Det ena är 1700-årsminnet av kyrkomötet i Nicaea år 325 och det andra är 100-årsminnet av det ekumeniska mötet i Stockholm 1925. Båda dessa möten tillkom med anledning av angrepp på Guds Ord, men hade helt olika anslag.

Nicaea-mötet behandlade en farlig villfarelse: arianismen, som tog avstånd från den bibliska läran att Jesus Kristus är sann Gud och sann människa. Arianismen angrep själva kärnan i den kristna tron, det som aposteln Johannes framhåller som kännetecknen på Antikrist (2 Joh v 7): *"de som inte bekänner att Jesus är Kristus som kommit köttet"*. Nicaeandan var sann biblisk ekumenik.

Hade inte det ekumeniska mötet i Stockholm en god avsikt, att hela de söndrade kyrkorna, så att de enligt Jesu bön skulle vara ett? Detta syfte strävade man dock att uppnå på felaktig grund. I stället för att låta Ordets sanning diktera, vilket var omöjligt när man genom bibelkritiken hade raserat grunden, byggde man på ett socialt evangelium: rättvisa och fred. Man såg bort från läroskillnader, nödvändigheten att ha en gemensam tro, lära och bekännelse. David Hedegård beskrev detta som *ekumenism* i motsats till en biblisk ekumenik i sin bok Söderblom, påven och det stora avfallet (nuvarande utgåva Ekumenismen och Bibeln). Sveriges ärkebiskop var då Nathan Söderblom.

Också i dag, när det händer så omvälvande saker i världspolitiken, får vi påminna varandra om att Ordets grund består. Dessa mäktiga män som åstadkommer så mycken oro är underställda den Allsmäktige och hans Ord. Hebreerbrevet påminner om att Han en gång ska skaka inte bara jorden utan också himlen (Hebr 12:26). Och detta som skakas ska försvinna, men Hans eget Ord ska aldrig förgå (Matt 24:35).

Från detta nummer lämnar två mångåriga medarbetare sin plats i redaktionen. Det är *Birgitta Erlandsson*, som varit redaktionssekreterare, och *Kjell Petter Bakken*, som layoutat tidningen (se s 14!). Vi tackar för trofast arbete, önskar båda god hälsa och Guds välsignelse under kommande dagar!

Ola Österbacka

En underbar avskedspresent

1 Kristi lidandes historia

Ni vet att om två dagar är det påsk. Då ska Människosonen utlämnas för att bli korsfäst (Matt 26:2).

Den första akten av Kristi lidandes historia börjar på samma ställe som ett av musikvärldens absolut största mästerverk, Johann Sebastian Bachs Matteuspassion. I detta över tre timmar långa verk förenas den vackraste musik med budskapet om Frälsarens lidande och död. Matteusevangeliets bibeltexter varvas där med koraler och soloarior. Efter den inledande kören och efter att evangelisten sjungit sin inledning hörs basen sjunga Jesu ord: *Ihr wisset, daß nach zweien Tagen Ostern wird...*

Jesus visste allt som skulle hända framöver, och han hade redan tre gånger meddelat lärjungarna detta, men de hade inte förstått vad han talat om. När Jesus sedan blev smord med olja av Maria under festen i Betania förstärktes hans budskap ytterligare genom orden *hon har i förväg smort min kropp för begravningen*. (Mark 14:8). Jesus hade aldrig använt tomma artighetsfraser för att slippa vara obekvämt, utan sade alltid sanningen, så även på denna fest.

Efter detta får vi följa hur Judas Iskariot förberedde sitt hemska svek. Kärleken till pengar, bristen på kärlek till sin Frälsare och hans ovillighet att ta till sig av vad Jesus hade kommit för att göra för alla människor, också för Judas själv, gjorde att djävulen fick ett lätt jobb

Bilderna i denna serie är från William Hole: Det evige motiv.

med att förleda honom till att förråda Jesus. Stänger vi våra öron och hjärtan för Jesus väntar oss samma öde som mötte Judas efter döden: en tillvaro i helvetet med ett lidande som aldrig tar slut.

Men att något sådant ska hända är helt onödigt. För Jesus är Guds eget Lamm som tar bort världens synd, han har burit allt ont vi och hela världen någonsin gjort. Påskalammet som äts i den övre salen var bara en förebild för det sanna Påskalammet som är Jesus själv. Guds ord bjuder in oss att i tro ta emot denna underbara gåva att din synd är borttagen. Därför är det helt onödigt att det ska sluta för oss som det gjorde för Judas.

Jesus skulle dessutom ge oss en underbar avskedspresent som berättar om detta, han skulle ge oss av sig själv genom att han instiftade nattvarden där han bjuder oss att äta av brödet med orden

”*Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig.*” På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: ”*Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det för att minnas mig.*” (1 Kor 11:24-25).

Genom att Jesus ger oss av sig själv, inte bara genom att höra hans ord, utan även genom att känna honom med flera sinnen, blir vi försäkrade på ett speciellt sätt att han älskar oss.

Denna kärlek ger oss kraft att besegra högmodet i våra hjärtan. Mot slutet av första akten ger Jesus oss dessutom ett exempel på hur vi istället för att vara högmodiga ska vara mot varandra när han tvättade lärjungarnas fötter. Att tvätta smutsiga fötter var ett jobb för en enkel tjänare, och ingen av lärjungarna ville nedlåta sig till att ta den rollen. Tvärtom hade de bråkat vem av dem som var störst.

Vi kan tycka det ovärdigt av dem att i denna allvarliga stund kivas om något sådant, precis som vi föräldrar ibland blir besvikna på våra barn när de bråkar om vem som ska få mest eller först. Men om vi ska vara ärliga ser vi att samma högmod bor i våra hjärtan, även om vi ofta anser oss för vuxna att visa detta högmod öppet. Jesus visar oss hur han vill att det ska vara genom att ödmjuka sig och bli allas tjänare.

Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många (Mark 10:45).

Jesu tvätt av lärjungarnas fötter hade dessutom en djupare innebörd: han har tvättat oss rena från all synd. Tack käre Frälsare!

Anders Einarsson

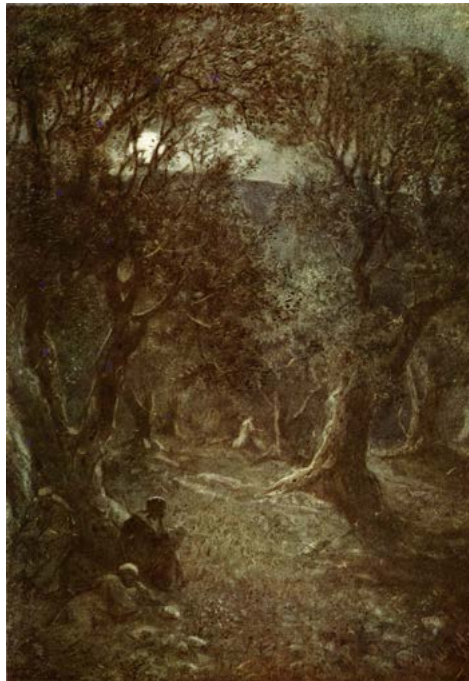
Han tömde vredesbägaren

2 Kristi lidandes historia

Jesus visste varför Han, som är Guds evige Son, hade kommit till världen. Det var för att ge sitt liv till lösen för mänskligheten (Matt. 20:8). Han hade också talat om för sina lärjungar att *Människosonen ska utlämnas i människors händer, och de ska döda Honom* (Matt. 17:22–23). Nu var tiden inne för detta. När Jesus och Hans lärjungar bröt upp från den sista måltiden – som också blev den första nattvarden – och var på väg till Getsemane, sade Han till dem: *I natt kommer ni alla att överge mig. Det står skrivet: Jag ska slå herden, och fåren i hjorden ska skingras* (Matt. 26:31).

Den Allsmäktige, som styr alla händelser efter sitt allvisa råd, lät den mänskliga ondskan drabba sin Son: de grymma soldaterna skulle pryglade och döda Honom. Därför står det att Jesus var slagen och pinad av Gud (Jes. 53:3). Ja, Gud skulle slå Herden, sin Son, som Anne Cundell-Cousin diktar: *Din Fader lyfte upp sin stav, O Jesu, över dig, Och hårda slag din Gud dig gav, Men intet drabbar mig. Du blod och tårar göt därav, Din pina helar mig. [- -] Sitt svärd din Fader lyfte upp, O Jesu, över dig, Och i din själ, ditt blod, din kropp Dess lågor släckte sig. Så vann jag frid, så vann jag hopp, Nu drabbar det ej mig.*

Det var ett fruktansvärt kroppslidande Jesus hade att utstå. Att torteras och spikas fast på ett kors är en av de mest utstuderade metoderna för att plågsamt och

Från William Hole: Det evige motiv.

utdraget ta livet av en människa. Allt var förutsagt: *Genom våld och dom blev Han borttagen* (Jes. 53:8, jfr Sak. 12:10). Men vår Frälsares kroppslidande var inte ens det huvudsakliga i Hans lidande. Det fanns något som var mycket värre, vilket var anledningen till Hans svåra stund i Getsemane. Sorg och ängslan fyllde Honom. Hans själ var bedrövd till döds. Han bad, inte mindre än tre gånger, att om det på något sätt kunde ske, så ville Han slippa de lidanden som väntade: *Min Far! Om det är möjligt, så låt den här bägaren gå förbi mig. Men inte som jag vill, utan som du vill* (Matt. 26:39). Han var ohyggligt rädd. Han svettades blodsdroppar då Han tänkte på det som låg framför Honom (Luk. 22:44). Aldrig har någon människa varit så rädd som Jesus var den stunden.

Det krävs ett visst mått av andligt ljus för att förstå hur Jesus, den fullkomliga hjälten, kunde vara så rädd inför sin död. Det är ju

egentligen märkligt att det var på det sättet. Hur kan det komma sig att t.ex. hedningen Sokrates, som också dömdes till döden, heroiskt tömde sin giftbägare, när Jesus svettades blod? Förklaringen ligger inte i att Sokrates undslapp tortyr. Andra människor har utstått tortyr men ändå, och då särskilt när det gäller kristna, har de kunnat behålla sin trosvisshet och sitt mod. Stefanus, som stenades till döds, är den förste i raden av alla kristna martyrer som med Guds hjälp visat stort mod inför döden (Apg. 7).

Svaret på frågan varför Jesus var så rädd, är istället att Gud lade hela tyngden av mänsklighetens samlade syndaskuld på Honom. Jesus kom att inför Fadern framstå som den ende mänskliga syndaren. Han ansågs av Fadern i den stunden vara den som bedrivit alla de otaliga och hemska synder, alla vidrigheter som begåtts eller kommer att begås av världens alla människor. Han räknades också som den som begått alla de onda gärningar som du utfört i ditt liv, inklusive det allra hemska. Alltsammans samlades i den stunden på Honom. Jesus straffades och pinades p.g.a. din synd. Han var tvungen att tömma hela vredesbägaren.

I Getsemane hade Jesus när som helst kunnat sända efter tolv legioner, 72 000 änglar, från Fadern i himlen, till sin hjälp för att slippa undan pinorna (Matt. 26:53). Likaså hade Han senare kunnat kliva ned från korset. Men om Han gjort det hade ingen människa kunnat få sina synder förlättna och bli frälst. Det var inte spikarna som höll Guds Son fastnaglad kvar på korset, utan Hans kärlek till oss. Amen.

Lars Borgström

Frälsarens bekenelse och Petrus förnekelse

3 Kristi lidandes historia

Den tredje akten i vår Frälsares lidandeshistoria koncentrerar sig på två händelser som visar vilken stor skillnad det är mellan Kristus och oss människor. Kristus är den fullkomliga och syndfrie. Vi människor är ofullkomliga, svaga och syndiga. Kristus viker inte en tum när han möter korset. Vi människor ger efter vid minsta motstånd.

Tidigare i lidandeshistorien har vi hört om hur vår Herre Kristus blev förrådd av Judas i Getsemane och tillfångatagen av soldaterna. Därefter fördes han inför översteprästen Kaifas och det judiska stora rådet. Där vittnade många falskt mot honom, men deras vittnesmål stämde inte överens, så de kunde inte döma honom.

Vad svarar Jesus på alla anklagelser? Han försöker inte bemöta dem. Han försvarar sig inte. När de frågar honom direkt om han är Guds Son, svarar han: ”Ni själva säger att *Jag Är*.” Och de dömer honom till döden. Tyst och tålmodigt lider han. Profeten Jesaja säger: *Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Som ett lamm som förs bort för att slaktas, som ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun* (Jes 53:7). *När han blev hånad svarade han inte med hån, när han fick lida svarade han inte med hot, utan han överlämnade sin sak åt honom som dömer rättvist* (1 Pet 2:23).

Här ser vi den oskyldige och syndfrie Herren Jesus Kristus, Guds Son, bli dömd till döden av

syndiga människor. Han försöker inte undvika domen. För han vet att han måste dö för att frälsa alla syndare från den eviga domen och döden, för att frälsa dig och mig. För att vi skulle slippa bli dömda för alla våra synder, måste han ta domen på sig och lida döden som vår ställföreträdare. *Men all vår skuld lade HERREN på honom* (Jes 53:6). Straffet lades på honom för att vi skulle få frid.

Kontrasten mellan Jesu villiga underkastelse under lidandet och hånet och vår ovilja att bli hånade och lida för Jesu skull är stor. Det är Petrus ett gott exempel på. Bara några timmar tidigare hade han så övermodigt sagt till Jesus: *Även om alla andra överger dig, så ska jag aldrig överge dig*. Men när Jesus sade till honom: *I natt, innan tuppen gal, kommer du att förneka mig tre gånger*, upprepade Petrus sitt löfte: *Även om jag måste dö med dig ska jag aldrig förneka dig* (Matt 26:33–35). Och i Getsemane

vågade han riskera sitt liv för att försvara sin Herre. I den tredje akten av lidandeshistorien hör vi hur det gick. Jesu förutsägelse gick exakt i uppfyllelse. När han vid elden konfronterades med att även han var en av Jesu vänner, svor han på att han inte kände honom. Vi läser: *Då började han förbanna och svära: Jag känner inte den mannen! Och strax gol tuppen* (Matt 26:74). Då vände sig Jesus om och såg på Petrus, och Petrus kom ihåg vad Jesus hade sagt.

Petrus förnekelse visar hur svaga vi människor är, hur lätt vi blir feiga och rädda när vi möter motstånd. Men detta ska lära oss att inte bygga vår tillit på oss själva eller på andra människor, utan endast på vår Frälsare. För våra hjärtan är svaga och vacklande. De förändras från stund till stund. Vem hade kunnat tro att en sådan svaghet fanns hos just Petrus, han som Herren hade gett namnet som betyder ”klippa”? Därför ska vi inte bli högmodiga, för vårt kött är skröpligt.

Men berättelsen om Petrus förnekelse tjänar också till tröst för oss. För i denna berättelse ser vi verkligen varför Jesus var tvungen att lida och dö för oss människor. Det var just för sådana, som är som Petrus och som handlar som Petrus, han dog. Efter att Petrus fallit, vänder sig inte Frälsaren bort från honom i besvikelse, utan ser på honom med kärlek. För det var för att frälsa svaga syndare han kom, sådana som Petrus och dig och mig. Petrus skriver själv i sitt första brev: *Så led också Kristus en gång för era synder. Rättfärdig led han i orättfärdigas ställe* (1 Pet 3:18). Amen.

Egil Edvardsen

Den store Översteprästen inför Pilatus

4 Kristi lidandes historia

Den romerske landshövdingen Pontius Pilatus var mycket förundrad. Jesus svarade inte med ett ord på anklagelserna från överstepräster och de äldste. Att låta sig hyllas som kung var att sätta sig upp mot kejsaren, menade de, och därför borde Jesus dömas till döden för uppror. Men Pilatus insåg att han egentligen inte utgjorde något hot mot myndigheterna och att det snarare handlade om avundsjuka och andra motiv. De religiösa ledarna ogillade hans popularitet bland folket, och han provocerade genom sin syn på deras sabbatsregler. Han åt med tullindrivare och syndare. Han gjorde tecken och under. Han ”gjorde sig själv till Gud”, något som de ansåg vara uppenbar hädelse.

Pilatus hustru sände honom ett budskap: *Du ska inte ha med den där rättfärdige mannen att göra! I natt var jag svårt plågad i en dröm för hans skull* (Matt 27:19). Pilatus förstod att Jesus egentligen borde friges. Men samtidigt fanns andra hänsyn att ta: Pilatus var impopulär bland judarna efter att ha provocerat dem tidigare, och nu var det avgörande att undvika upplopp och negativa rapporter till kejsaren i Rom. Han ville inte riskera att förlora sitt ämbete eller bli omplacerad.

Han gav order om att Jesus skulle gisslas. Kanske skulle den uppretade folkmassan lugna sig när de såg honom blodig och slagen? Men de nöjde sig inte med det.

Släpper du honom är du inte kejsarens vän! Den som gör sig själv till kung sätter sig upp mot kejsaren (Joh 19:12). Skriken blev allt starkare: *Korsfäst honom!* Och Pilatus gav efter för trycket. *Jag är oskyldig till den mannens blod. Det här får ni själva ta ansvar för*, sade han och tvättade sina händer. Hela folkhoppen svarade: *Låt hans blod komma över oss och över våra barn* (Matt 27:24–25). De tog gärna på sig ansvaret. De såg det som en god gärning att döda Jesus.

Skuldfrågan har engagerat många. Vem bar skulden? Bibelns svar: vi alla! Jesus utlämnades till döden för *våra* synder. Syndens lön är döden, och han tog på sig den dom vi alla hade förtjänat. Det var din, min och allas syndaskuld han bar och gick i döden för. Han blev ”gjord till synd” för oss och drabbades därmed som historiens största lagbrytare av Guds vrede och dom. Han var vår ställföreträdare, driven av kärlek till oss.

Jesaja förutsade: *Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg. Men all vår skuld lade Herren på honom. Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Som ett lamm som förs bort för att slaktas, som ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun. Genom våld och dom blev han borttagen. Vem i hans släkte betänker att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad för mitt folks brott?* (Jes 53:6–8).

Låt hans blod komma över oss och våra barn! ropade folkmassan, utan att förstå att de därigenom blev en del av uppfyllelsen av Skriftens profetior om Messias. I århundraden hade översteprästen stänkt blod från syndofferbocken på försoningsplatsen i templet för att bringa försoning för folket (3 Mos 16:17). Den där fredagen inför Pilatus stod Guds Messias, den store Översteprästen, mitt ibland dem, redo att med sitt heliga blod utföra soningen och reningen för deras och hela världens synd.

Alla har syndat. Men genom att ta vår dom på sig har Jesus friköpt oss alla. Vi har blivit förklarade rättfärdiga, oförtjänt och av hans nåd (Rom 3:23–24). *Guds Sons blod renar oss från all synd* (1 Joh 1:7). I dopet låter han välsignelserna av sitt frälsningsverk komma över oss och våra barn. Vi är döpta till Jesu död, begravda med honom och har uppstått till ett nytt liv i tron på honom. Vi är frikända, och *det finns ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus* (Rom 6:3–4; 8:1).

Tor Jakob Welde

Hedersplatser

5 Kristi lidandes historia

Två av Jesu lärjungar kom en gång med en önskan: *Låt oss få sitta bredvid dig i din härlighet, den ene på din högra sida och den andre på den vänstra* (Mark 10:37). Men Jesus förklarade att dessa platser ska ges åt dem som de är beredda för.

När Jesus hängde på korset såg dessa lärjungar ingen härlighet. Likt de andra lärjungarna hade de flytt när Jesus togs till fånga. Då Jesus hängde på korset stod de långt därifrån, skräckslagna. När de tänkte på vad som kunde vänta dem, lärjungar till den som nu hade klätts av all sin härlighet och utsatts för den värsta förnedring som människor kunnat tänka ut, var det knappast längtan efter att få platserna vid hans sida.

I stället fick två rövare platserna invid honom, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra. Båda förtjänade döden, för de var syndare.

Också åt oss är platser beredda som straff för våra synder. Den plats som väntar vid domen är den plats som är beredd åt djävulen och hans änglar.

Den ene rövaren hånade Jesus. Han såg inte Frälsaren. Men den andre hade sett vem Jesus var. *Fruktar du inte ens Gud, du som är under samma dom? Vår dom är rättvis, vi får vad vi förtjänar för det vi gjort. Men han har inte gjort något ont* (Luk 23:40f). Denne syndare trodde att Jesus verkligen var en kung: *Jesus, tänk på mig när du kommer till ditt rike.*

Rövaren såg längre bort än till

sin fruktansvärda död. Trots att han visste att hans straff var rättvist, såg han Jesus som sitt hopp. Vad hade han för framtid? Han skulle dö inom några timmar. Vad kunde kungen Jesus göra för honom då?

Denne rövare fick verkligen uppleva bönhörelse, mer än han någonsin kunnat föreställa sig. *Idag ska du vara med mig i paradiset.*

Men innan det hände blev det mycket mörkt. Ett påtagligt, konkret mörker sänkte sig över landet. Djävulen såg ut att triumfera. Nu skulle han slutligt besegra sin fiende, som han hade misslyckats med tidigare, trots många försök. Nu skulle han ta med sig människorna till sin mörka boning, utan hopp och utan frälsare.

Men han kunde inte besegra Gud, den Allsmäktige. Guds plan skulle nu förverkligas. Och Jesus kunde uttala orden *det är fullbordat* som ett vittnesbörd om att han hade öppnat vägen till himlen.

Det slutgiltiga offret för världens synder hade nu utförts. Genom det beredde han plats i himlen åt alla som likt rövaren förlitar sig på Jesus och hans oskyldiga offer i vårt ställe.

Han har inte gjort något ont. Vilken visdom uttryckte inte denne rövare! Jesus själv vittnade på samma sätt. *Vem av er kan visa att jag skulle ha syndat?* frågade han sina motståndare (Joh 8:46). Och Den Helige Ande visar på Honom som vår överstepräst, *som har varit frestad i allt liksom vi fast utan synd* (Heb 4:15). Han led inte för sina egna synder, utan han spikades på korset för de båda rövarens synder, och för dina och mina synder som borde ha gett oss ett lika fruktansvärt straff – ja, ännu värre: de skulle ha dömt oss till helvetet.

Så får vi med förtröstan se på den korsfäste Jesus och höra att han har berett oss rum i sin Fars hus. Han har berett oss hedersplatser som vi inte har förtjänat. Det är tack vare Hans förtjänst vi får se fram mot att vara bordsgäster med Abraham, Isak och Jakob, i gemenskapen med alla hans heliga som trott på honom och satt sin enda förtröstan på Guds nåd, genom hans heliga och oskyldiga blod.

För allt det onda som jag gjort du dömdes, där jag dömas bort. Och straffet lades uppå dig, att livet måtte skänkas mig.

Så låt ditt kors i lust och nöd förbli min hjälp, mitt värn och stöd, min levnads enda fasta grund, mitt trygga hopp i dödens stund.

Ola Österbacka

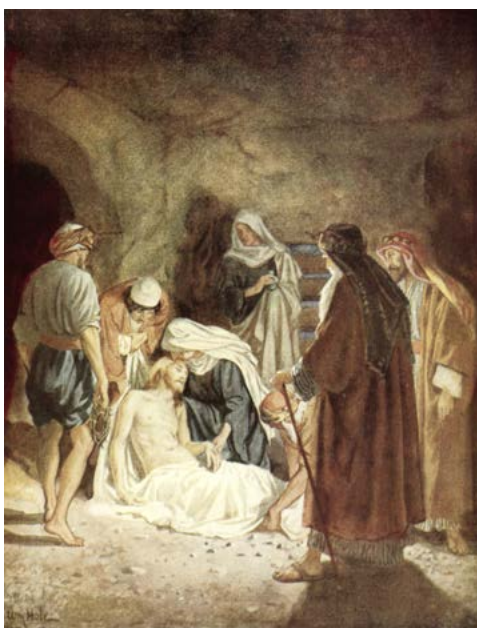
Begravda med Kristus

6 Kristi lidandes historia

På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk, och han vilade på sjunde dagen från hela det verk som han gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, för på den dagen vilade han från hela sitt verk som han hade skapat och gjort (1 Mos 2:2–3). På långfredagen, den sjätte veckodagen, hör vi Jesus fullborda ett annat av Herrens stora och underbara gärningar. På sjunde dagen vilade Jesus i graven från hela det frälsningsverk han fullbordat och gjort. Därmed har han helgat graven till en viloplats för oss i väntan på uppståndelsens dag.

När officeren som hade ansvar för avrättningen såg att Jesus gav upp andan på det sättet, sade han: *Den mannen var verkligen Guds Son!* (Mark 15:39). Jesu död fick också två andra att träda fram som hans lärjungar, Josef från Arimatea och Nikodemus. Jesu död gav dem kraft och frimodighet. Josef tog mod till sig och gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Josef var rik och en ansedd rådsherre vilket kan förklara att han fick tillträde till Pilatus. Pilatus tillkallade officeren som var ansvarig för korsfästelsen och fick bekräftat att Jesus var död. Pilatus gjorde då ett undantag och beviljade Josefs begäran. De avrättades kroppar kunde lämnas ut till närmaste släkt och vänner. Men ingen av Jesu lärjungar eller bröder gjorde något sådant anspråk.

Josef gick och tog hand om Jesu kropp. Tänk på att han var rik. Han gjorde det med hjälp av sina

tjänare. Nikodemus kom med så mycket myrra och aloe som var brukligt vid en kunglig begravning – vilket det också var. Nu var det slut på Jesu förnedring. De gav honom en efter förhållandena värdig begravning. Han lades i en ny grav som Josef låtit hugga ut åt sig själv, så som det var förutsagt: han var hos en rik vid sin död (Jes 53:9). Josefs tjänare hjälptes åt att rulla för stenen – den var mycket stor.

Så blev också vi begravda i en helgad viloplats för en sabbatsvila. Genom dopet är vi förenade med Kristus. Vi är i Kristus. Att vara i Kristus innebär att vara förenad med hans lidande, död, begravning och uppståndelse.

En enkel illustration ur People's Bible Teachings hjälper oss förstå: Lägg ett äpple i en burk. Ställ burken på bordet. Var är äpplet? Det är i burken, och därför på bordet. Var man än placerar burken så är äpplet där. Gräv ner burken och äpplet blir begravet. Gräv upp burken och äpplet blir uppgrävt. Allt som är sant om

burken är lika sant om äpplet i burken.

I dopet är vi förenade med Kristus. Allt som hände Jesus räknas som att det hände oss. När Jesus gick upp till Jerusalem den sista gången sa Tomas: *Låt oss gå, vi också, och dö tillsammans med honom* (Joh 11:16). Det är precis vad som händer med oss i dopet. Vi är förenade med Jesus i hans död. Paulus förklarar det utförligt i Rom 6:e kapitel. Han skriver bland annat: *Eller vet ni inte att alla vi som är döpta till Kristus Jesus är döpta till hans död? Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet, liksom Kristus är uppväckt från de döda genom Faderns härlighet. För om vi är förenade med honom i en död som hans, ska vi också vara det i en uppståndelse som hans* (Rom 6:3–5).

När Jesus kom till Johannes för att döpas sa han: *Låt det nu ske. Det är så vi ska uppfylla all rättfärdighet* (Matt 3:15). Vi hör i evangelierna Jesus tala om sitt lidande och död som sitt dop: *Jag har ett dop att genomgå, och hur vändas jag inte tills det är fullbordat!* (Luk 12:50). Jesu dop kulminerade i hans död och uppståndelse. På korset sa han: *Det är fullbordat*. Då hade han uppfyllt all rättfärdighet. Genom sitt heliga liv och sin offerdöd i vårt ställe hade han vunnit rättfärdighet åt oss. Genom dopet är vi förenade med Kristus.

Dopet gör passionshistorien till vår livshistoria. Långfredagen slutar med att vi är begravda med honom genom dopet. Men det är inte slutet på historien: *För om vi är förenade med honom i en död som hans, ska vi också vara det i en uppståndelse som hans*.

Stefan Hedkvist

Om rättfärdiggörelsen

Tre smakprov ur Lars Borgströms skrift "Rättfärdiggörelsen, Omvändelsen och Utkorelsen".

” På korset skedde ett saligt byte. Jesus tog vår synd och vi fick Hans rättfärdighet. Jesus tömde vredens bägare för att vi skulle få dricka välsignelsens bägare. Han utstod lidande för våra synders skull och utkämpade en fruktansvärd strid i vårt ställe. Han var ensam om det, det var ingen enda av oss människor som kunde utföra det eller ens vara vår Frälsare behjälplig, så nedsmittade av synd och ondska som vi människor är. Inte ens Petrus kunde i all sin iver göra det allra minsta för sin Mästare. I farans stund flydde han tillsammans med de övriga lärjungarna och övergav Jesus. ”Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på Honom” (Jes. 53:6).

” Jesu uppståndelse innebar en faktisk avlösning eller syndaförlåtelse. Gud lade våra synder på Honom, så att de blev tillräknade Honom som vår ställföreträdare. Såsom Gud straffade våra synder i Jesus, så avlöste Han Honom också från våra synder. Därför, när Han uppväckte Jesus från de döda, så avlöste Han också oss i Honom.

DEPOSITPHOTOS

Ny viktig småskrift!

Författare:
Lars Borgström
Pris: 4 €
<https://biblicum.nu>

Vårt mänskliga förnuft gör invändningar mot det fria evangeliet: inte kan väl frälsningen skänkas alldeles gratis?

För människors frälsning och för att bemöta de ständigt återkommande attacker som riktas mot evangeliet är det nödvändigt att gång på gång peka på budskapet om frälsning av nåd allena, pga Jesus allena och genom tron allena. Denna skrift vill göra just detta.

Här intill ges ett smakprov på utdrag ur tre stycken ur den första delen, Rättfärdiggörelsen. Skaffa skriften och läs för att få del av hela undervisningen!

” Käre läsare, när det gäller en så viktig sak som din eviga frälsning skall du inte förlita dig till tyckanden, mänsklig vishet eller kyrkliga traditioner. Tro endast vad Gud själv säger, håll dig till Skriften allena! Herren give att du av hjärtat tror på Jesus och Hans frälsningsverk och så genom tron allena tar emot rättfärdiggörelsen av nåd allena för Jesu Kristi skull allena.

*Upp, min tunga, att lovsjunga
hjälten som på korsets stam
för oss blödde, led och dödde
som ett skuldlöst offerlamm!
Han ur griften, efter Skriften,
nu i ära träder fram.*

*Han fullgjorde vad vi borde
och blev vår rättfärdighet.
Han avvände vårt elände
för all tid och evighet.
I hans seger nu vi äger
ljus och frid och salighet.*

Hur kunde det vara rätt av Jesus att göra så mycket vin vid bröllopet i Kana?

Det var mycket vin! Jesu första under förvandlade sex stora krukor vatten till omkring 600 liter finaste vin (Joh 2:1–11). För ett enda bröllop! Hur kunde det vara rätt av Jesus att göra så mycket vin vid bröllopet i Kana? Verkar det inte överdrivet? Frestade inte Jesus bröllopgästerna att dricka för mycket genom att göra så mycket?

Flera saker vet vi inget om

Vi vet inte hur många som deltog i bröllopsfirandet. En del uppskattar det till 50 – 100 personer. Men Kana var en ganska liten stad. Det kan ha varit betydligt fler eftersom alla kände alla.

Vi vet inte när vinet tog slut. På Jesu tid firades traditionellt ett bröllop en hel vecka. Tog vinet slut på dag 2? Eller på dag 6? Det vet vi inte.

Vi vet inte om de ens använde allt vin som Jesus gjorde. Överblivet vin skulle inte ha varit något problem.

Vi vet inte heller om någon drack för mycket på detta bröllop. Vi måste vara försiktiga med att spekulera. Kan det ha varit någon som gjorde det? Det kan vara lite naivt att tro att ingen gjorde det. Men om någon drack för mycket betyder det inte att Jesus såg genom fingrarna med det. Blev någon berusad så var det för att den personen drack för mycket, inte för att Jesus hade gjort för mycket.

Detta vet vi

Vinet tog slut på bröllopet som Jesus var med på. Så pinsamt för bruden och brudgummen! Tänk dig själv hur det skulle vara om

www.freebibleimages.com

maten eller drycken tog slut på ett bröllop som du var värd för.

Vin var en basdryck. Att ha vin på lager för vardagsmåltider var inget ovanligt. Så mycket mer då för ett bröllop!

Jesus gjorde vin av högsta kvalitet. Hör vad den chockerade bröllopsvärderna sa till brudgummen när han smakat på det: *Alla sätter fram det goda vinet först, och sedan det sämre när gästerna börjar bli berusade. Men du har sparat det goda vinet ända till nu* (Joh 2:10).

Där återkommer det känsliga ämnet: *när gästerna börjar bli berusade*. Gary Baumler tar på ett träffande sätt upp den här frågan i sin kommentar till Johannesevangeliet: ”Uttrycket ’när gästerna börjar bli berusade’ bekymrar en del läsare. Ingen vill föreställa sig Jesus på ett bröllop med berusade gäster. En del forskare översätter därför verbet ’har druckit fritt’, vilket är en möjlighet. Men när vi

inser att värden betonade hur uppfriskande annorlunda bröllopet i Kana var mot vad som var vanligt, försvinner problemet” (*Johannes, The People’s Bible Series*, sid. 41).

Det viktigaste

Vi får inte missa det viktigaste med Jesu första underverk: *Detta var det första av de tecken som Jesus gjorde. Han gjorde det i Kana i Galileen och uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom* (Joh 2:11).

Det första tecknet pekade på något mer underbart än själva undret. Det pekade på något vida större än överflöd på vin. Det pekade på detta: *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son* (Joh 3:16). Det pekade på det underbara att Jesus är Guds Son. Denna underbara sanning gör slut på alla felaktiga antaganden om Jesus och förkunnar den dyrbara sanningen om vem han är.

www.freebibleimages.com

Jesus, Guds Son, är överflödande nådig. Se på hela skapelsen. Vad ser du? Överflöd. Se på Jesu andra underverk, t ex när han mättar de fem tusen. Vad ser du? Överflöd. Se på ditt dagliga bröd. Vad får du? Överflöd. *Allt som Gud har skapat är gott, och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse. Det helgas genom Guds ord och bön* (1 Tim 4:4,5). Detta inkluderar 600 liter vin på ett bröllop.

Jesus, Guds Son, är helig och fullkomlig. Han kunde inte och ville inte felbedöma hur mycket vin som behövdes. Det är kanske här som en kärleksfull tillrättavisning är på sin plats. Jag undrar om frågan ”Hur kunde det vara rätt av Jesus att göra så mycket vin vid bröllopet i Kana?” kan vara en subtil antydning om att Jesus gjorde något som var fel.

Vi är bra på att göra sådana antydningar. ”Varför tillåter Jesus detta att hända? Hur kommer det sig att Jesus inte svarar på min bön? Var finns miraklet när jag behöver det?” Märker vi själva när vi ställer sådana frågor? Jag inser att tillrättavisningen är hård, men det måste den vara när vi tvivlar, ifrågasätter eller kritiserar Jesu gudomlighet.

Jag kan inte undgå att höra Jesu vädjan: *Tro på gärningarna om ni inte kan tro på mig. Då ska ni inse och förstå att Fadern är i mig och jag i Fadern* (Joh 10:38). Det är en nådig vädjan att vi ska lita på honom, eftersom hans underverk förkunnar att han är Guds Son.

Jesus förvandlade inte vatten till vin av hänsyn till sin mor som bad om hjälp. Inte heller gjorde han det för att rädda dagen likt en superhjälte eller för att göra intryck på människor. Jesus förvandlade vatten till vin för att göra intryck på dig och mig av en enda anledning: att vi skulle se hans härlighet och tro på honom. Varför? Jo, *för att ni genom tron ska ha liv i hans namn* (Joh 20:31).

Jesus, Guds Son, kom för att rädda oss från ett större problem än att vinet tar slut på ett bröllop. Han kom för att rädda oss från det

skrämmande svåra straff som våra synder förtjänar. Det gjorde han genom att dö på korset i vårt ställe.

Jesus, Guds Son, kom också för att välsigna oss med ett överflöd som är större än sex krukor vin. Lyssna till detta överflöd: *Där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer. Liksom synden regerade genom döden, så skulle också nåden regera genom rättfärdigheten och ge evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre* (Rom 5:20,21).

Vinundret i Kana får mig att tänka på nattvarden. Tänker ni på samma överflödande nåd som jag när Jesus säger: *Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse* (Matt 26:27,28)? Utgjutet för varenda synd när vi tar emot nattvarden.

Ni kanske tror att jag plötsligt har avvikit från ämnet och glömt frågan. Inte alls. Hur kunde det vara rätt av Jesus att göra så mycket vin vid bröllopet i Kana? Det var rätt eftersom han är Gud som gick från Kana till Golgata för oss och vår frälsning.

Daniel Baumler
Forward in Christ 1–2025

Ny miniskrift, skaffa och dela ut!

Ett brev till en vän som tror att bara vuxna kan döpas

Frälsningen i Kristus Jesus är en oförtjänt gåva för såväl gammal som ung.

Dopet är ett kraftigt vittnesbörd om att frälsningen är helt och hållet Guds verk som vi inte nog kan tacka för genom att ära honom och leva enligt hans vilja. Dopet är en stor tröst för den döpte och en kraftkälla till ett nytt liv.

I den här miniskriften visar Seth Erlandsson på ett enkelt sätt hur vi kan nå enhet om Bibelns lära om dopet.

20 sidor, format 110 x 165 mm.

Pris: 3 €. Köp 10 st för 20 €!

**Biblicums förlag: www.biblicum.nu
sanktjohannes/logos-förlag**

Kristendomsförföljelse i Nigeria

Organisationen *Open Doors International* följer noggrant med förföljelsen av kristna i världens alla länder. Man använder tre olika kategorier: Hög grad av förföljelse, Mycket hög grad av förföljelse och Extrem grad av förföljelse. Nigeria, där LBK har två systerkyrkor, tillhör den sistnämnda kategorin.

Förföljelsen är som värst i de norra delstaterna, där muslimsk sharialag råder, medan våra lutherska systerkyrkor finns i de södra delarna av Nigeria. Dock sprider sig attackerna mot kristna gradvis söderut.

Förföljelsen av kristna i världen har nått rekordnivåer. Enligt Open Doors beräkningar lider 380 miljoner kristna av förföljelse. Två av de tydligaste trenderna i *World Watch List* för 2025 är att våldet mot kristna ökar på många platser och att ökad kontroll samt krav på registrering tvingar kyrkor att gå under jorden.

På de sex översta platserna på listan finns: Nordkorea, Somalia, Jemen, Libyen, Sudan och Eritrea. På sjunde plats följer Nigeria. Orsaker till att landet rankas så högt:

”I norra Nigeria attackerar den radikaliserade och islamistiska fulani-milisen jordbrukssamhället och dödar hundratals, särskilt kristna. Jihadistgrupper som *Boko Haram* och utbrytargruppen *ISWAP* (Islamic State West African Province) är också aktiva i landets norra delstater, där den federala regeringen har liten kontroll, och kristna och deras samhällen fortsätter att vara mål för direkta attacker, sexuellt våld och mord vid vägspärar.

Kidnappningar för lösensummor har ökat kraftigt de senaste åren. Våldet har även spridit sig till de södra delstaterna. Nu har en ny jihadistisk terrorgrupp, *Lakurawa*, dykt upp i nordväst, beväpnad med avancerade vapen – även de med en radikal islamistisk agenda. *Lakurawa* har kopplingar till den växande al-Qaida-gruppen *Jama'a Nusrat ul-Islam wa al-Muslimin*, eller JNIM, som ursprungligen kommer från Mali” (Open Doors International, 2025).

Antalet kristna som dödas är långt högre i Nigeria än i något annat land i världen, även om det minskade från 4 118 år 2022 till 3 100 år 2023. Under julen 2023 dödades minst 295 kristna av över 3 000 fulani-krigare som attackerade 38 olika byar i delstaten Plateau. En detaljerad rapport från Observationscentret

för Religionsfrihet i Afrika, som presenterades i augusti 2024, visar att militanta muslimer dödade 16 769 kristna under en fyraårsperiod (2019–2023). Det motsvarar 4 192 dödade kristna per år – eller en kristen dödad varannan timme på grund av sin tro.

Våldsverkarna förstör också kyrkor, hem och jordbruk. Många kristna utsätts för press att konvertera till islam för att få tillgång till mat.

Attackerna har lett till massfördrivningar av kristna. Antalet internflyktingar ökade från 1,1 miljoner år 2014 till 3,4 miljoner år 2023.

Trots dessa allvarliga förhållanden har det internationella samfundet till stor del ignorerat krisen och erbjudit otillräckligt stöd och hjälp. I många medier tonas det ner att våldet riktar sig särskilt mot kristna.

I rapporten *No Road Home (Ingen väg hem)* från Open Doors i augusti 2024 beskrivs hur traumatiserade kristna barn sover i träd för att försöka undvika att bli dödade under natten, eftersom fulani-krigare ofta attackerar nattetid.

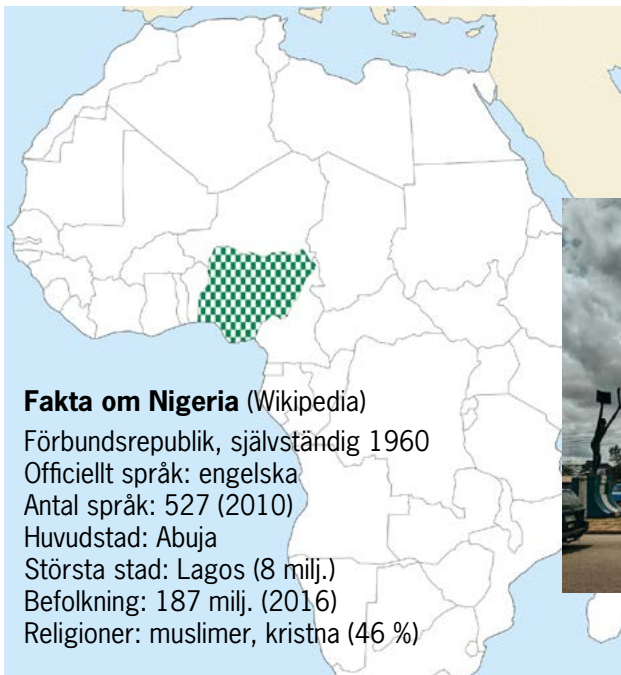
En av de många fördrivna, den kristne pastorn *Benjamin Barnabas*, som har bott i ett tält i fem år, berättar hur han och hans familj arbetade på sin gård när militanta fulanier kom med pistoler, machetes och käppar och misshandlade både honom och hans familjemedlemmar:

”Vi förlorade allt vi hade. Allt i mitt hem och min by brändes ner, jag blev helt utblottad. Vi har drivits bort på grund av våldet. Nyhetsmedierna är likgiltiga inför oss, vi förblir i mörker – bortglömda och åsidosatta.”

En torttig kyrkolokal (wels.net).

Till vänster: Nigeria Christ the King Lutheran Church (Facebook).

Unsplash

Våra två nigerianska systerkyrkor

Christ the King Lutheran Church – Nigeria (CKLCN)

På 1920-talet gick en man vid namn Jonathan Ekong på en bibelskola i Qua Iboe vid Nigerias sydkust. Han började snart verka som evangelist. Under en studieperiod i USA fick han god kontakt med konfessionella lutherska synoder där. Detta ledde till att amerikanska missionärer sändes till Nigeria år 1936. Kyrkor, skolor och ett sjukhus öppnades, och den lutherska kyrkan i Nigeria växte snabbt och fick tiotusentals medlemmar. År 1969 valde dock nio församlingar och tre pastorer i delstaten Akwa Ibom (vid den sydöstra kustremsan) att bryta sig ur kyrkan. Orsaken var den teologiska ursparningen inom både Lutherska världsförbundet och Missourisynoden, som de nigerianska lutheranerna hade haft nära kontakt med.

Den nya kyrkan fick namnet *Christ the King Lutheran Church–Nigeria* (CKLCN) och vände sig till Wisconsinynoden (WELS). CKLCN:s ordförande studerade år 1974 vid WELS teologiska seminarium i Mequon, Wisconsin,

och professorer från USA besökte Nigeria vid flera tillfällen för att undervisa. År 1981 ingicks kyrkogemenskap med WELS. Amerikanska gästlärare fortsatte att regelbundet besöka Nigeria för att hjälpa till med utbildningen av nya pastorer.

All Saints Lutheran Church of Nigeria (ASLCN)

År 1991 valde en grupp församlingar från en annan region i Nigeria att bryta sig ur den ursprungliga lutherska kyrkan i Nigeria på grund av utvecklingen

i lära och praxis. De bildade *All Saints Lutheran Church of Nigeria* (ASLCN) och etablerade sitt huvudkontor i jordbruksstaden Ogoja, i delstaten Cross River i sydöstra Nigeria. Under de första åtta åren var deras 21 församlingar utan kontakt med andra lutherska kyrkor, och de kände sig ganska ensamma i världen.

Men en dag år 1998, i delstats-huvudstaden Calabar, upptäckte ASLCN:s ordförande en församling som tillhörde CKLCN. År 1999 besökte representanter från CKLCN och WELS Ogoja för att hålla samtal om lärofrågor med ASLCN. Detta ledde snart till att kyrkogemenskap förklarades mellan samfunden. Därefter flyttades ASLCN:s teologistudenter till CKLCN:s seminarium i Uruk Uso.

År 2025 har dessa två kyrkor tillsammans omkring 6 000 medlemmar fördelade på cirka 60 församlingar. Förutom gudstjänster, undervisning och evangelisation bedrivs även ett omfattande diakonalt arbete. Med stöd från biståndsorganisationen *WELS Christian Aid and Relief* driver de bland annat en medicinsk klinik och ett apotek.

Källa: celc.info

Tor Jakob Welde

Trotjänare lämnar över stafettpipen

Under många år har vi haft två medarbetare i BoB som gjort ett arbete som många fått glädje av. I närmare 20 år har Birgitta Erlandsson troget och ansvarsfullt och med språklig skicklighet varit redaktionssekreterare. Kjell Petter Bakken slutar att layouta tidningen. Han är en av de mest underskattade medarbetare vi har i vår gemenskap. Han är och har varit "LBK:s Gutenberg". Utan honom hade vi inte haft bråkdelen av de skrifter och publikationer som Bibliocum har gett ut. Varmt tack för alla dessa år!

Redaktionen har bett Birgitta göra en tillbakablick på tidningens historia och vi citerar henne:

Bibel och Bekännelse kom ut med sitt första svenska nummer 1987 med Egil Edvardsen som redaktör. Tidningen utgavs då både i Norge och Sverige. Den hade i själva verket börjat ges ut redan 1981 på norska på initiativ av Kjell Petter Bakken. År 2009 blev norska LBK självständigt från LBK i Sverige och började ge ut en norsk upplaga av BoB med norsk redaktion. 2008 tillkom en systerkyrka i svensktalande Vasaområdet i Finland, S:t Johannes ev-luth församling. Den började ge ut BoB med i stort sett samma innehåll som svenska och

norska upplagan. Inför första numret 2019 påbörjades ett närmare samarbete med en gemensam redaktion för de tre länderna parallellt med lokala redaktioner. Detta har varit till stor välsignelse, särskilt för oss i Sverige.

Själv kom jag med i redaktionen år 2002 och började då med enklare översättningar från engelska. Från nr 5/2008 tog Ingvar Adriansson över som redaktör och jag blev hans redaktionssekreterare. Efter drygt 17 år i den rollen känner jag nu att det behövs en yngre förmåga för detta uppdrag. Jag drar mig tillbaka med många fina minnen av den goda arbetsgemenskapen i redaktionen och med tacksamhet över att långt in i pensionsåldern fått ha en så stimulerande och meningsfull uppgift.

Birgitta Erlandsson

Kjell Petter Bakken

S:t Johannes har fått verksamhetslokal i Jakobstad

Vi har i många år sökt en verksamhetslokal i Jakobstad. När Luke Wolfgramm och Allen Sorum höll bibelhelg i november 2023 hade en möjlig lokal blivit ledig att hyra och de var och besåg den tillsammans med David Åkerlund. De gillade lokalen och platsen. Hyran var dock för hög, och det fanns tveksamhet om lämpligheten för barnverksamhet i anslutning till

gudstjänst och undervisning.

Lokalen förblev tom och hyran har sänkts. Tack vare ett stöd från WELS Europe Team har lokalen nu kunnat hyras för ett missionsprojekt från början av 2025.

Fokus har lagts på "outreach" i närmiljön. Regelbunden bibelstudieverksamhet är planerad i tre grupper: för damer, för män och för ungdomar: "Gnistan", i regel varannan vecka per grupp. Målet är även att nå ut till nya människor med undervisning, som nya finländare och passiva kristna i Jakobstadsregionen. Pastor David Åkerlund kommer att ha mottagning i lokalen varför dörren ofta kommer att vara öppna dagtid.

Lokalen har börjat kallas *Johannes-Lyktan*. Adressen är Skolgatan 21.

De flesta gudstjänsterna kommer tillsvidare att hållas i Lepplax.

Ola Österbacka

Bilder från Johannes-Lyktan. Den 26 januari invigdes lokalen för gudstjänstbruk av pastor David Åkerlund. Emblemet har skapats av Elisabeth Dahlskog.

JOHANNES-LYKTAN

Miniskidläger i Romme

I början av januari åkte Peter och 4 unga vuxna iväg på ett mini-skidläger i Romme. Lägret började officiellt med en biltur från Stockholm till Romme på fredag eftermiddag men resan för oss finländare startade redan tidigt fredag morgon med både tåg och flyg för att ta oss till Stockholm.

Lördagens program började med morgonandakt och frukost innan vi tog oss till backarna för slalomåkning. Vi hade fint och bra väder i backarna och det var roligt med mycket slalomåkning, god mat och gott sällskap. På kvällen badade vi bastu, spelade sällskapsspel och hade goda diskussioner. Vi avslutade kvällen med kvällsandakt och lite ishockeytittande.

Söndagen började med frukost och morgonandakt innan vi städade stugan som vi hade hyrt. Sedan tillbringade vi de sista timmarna i backarna i Romme före avfärd hemåt.

Det var en mycket trevlig helg med fint sällskap och goda stunder tillsammans. Det uppskattas väldigt mycket att dessa miniläger ordnas så att även vi från Finland kan komma och hälsa på er i Sverige med jämna mellanrum. Tack till alla inblandade.

Elisabeth Dahlskog

Sommarläger i Norge

Norska LBK arrangerar sitt «kirkemøte» 1–3 augusti 2025 på Solgry ungdoms- og misjonssenter, ca 30 kilometer norr om Haugesund. <https://solgry.com/> – med möjlighet för gokart, minigolf, badning, kanot, sandvolleyboll m.m.

Tema: Jag skäms inte för evangeliet (Rom 1:16) – Aktuella teman från Romarbrevet.

Undervisning av Lars Borgström, Bjarte Edvardsen och LBK-Norges pastorer. Egen barnundervisning.

Trossyskon från grannländerna är varmt välkomna!

Mer info kommer senare.

Kontakt: pastorwelde@gmail.com

Det händer under 2025

Ungdomshelg i Lepplax-Jakobstad 4–6 april

Pastoralkonferens med LFS i Märsta 25–26 april

Sommarkurs i Markuskyrkan, Ljungby 16–20 juni

Ungdomsläger på Hjälmargården 7–10 juli

Sommarkonferens på Hjälmargården 10–13 juli

SLT:s sommarläger (finska), Kilen, Kristinestad 21–23 juli

Sommarläger i Norge, Solgry, 1–3 augusti

Alla Helgons läger i Markuskyrkan 1–2 november

Församlingens verksamhet

Gudstjänstverksamheten fortsätter enligt följande normala månatliga mönster: Lepplax kyrka, om inte annat anges kl 13: högmässa första och tredje söndagen, Settlementcentrum, Vasa, andra söndagen kl 11; Johannes-Lyktan (JL) fjärde söndagen kl 13. Enstaka hybridgudstjänster och gudstjänster i Närpes, Söff.

Stilla veckan aktläsning i JL måndag-onsdag kl 18.30. HHN skärtorsdag 18.30 i Lepplax, långfredag i JL, högmässa i Lepplax påskdagen. Annandag påsk Vasa, Settlementcentrum kl 11.

I JL varannan onsdag ungdomarnas bibelstudium Gnistan 18.00, damernas bibelstudium varannan tisdag 18.30 och karabibelstudium varannan torsdag 18.30.

Följ med på sanktjohannes.info, meny Verksamhet.

Sanningens kung

*Pilatus sade: "Du är alltså kung?" Jesus svarade:
"Du säger själv att jag är en kung. Därför är jag född
och därför har jag kommit till världen, för att vittna om sanningen.
Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst."
(Joh 18:37)*

Pilatus besvarade Jesus påstående med den bekanta, spydiga frågan: "Vad är sanning?" (Joh 18:38). Många ställer samma fråga idag. Alla verkar styras av sina tankar och det kan vara svårt att veta om vi får sanningen, en del av sanningen eller en fräck lögn.

Vart ska vi då gå för att finna sanningen? Det är många här i världen som påstår sig sitta inne med sanningen. Hur ska vi veta vem vi kan lita på?

Tack Gud för att det inte är något tvivel om vad som är sanning när det gäller vår frälsning. Jesus hävdade att han sa sanningen och styrkte det genom att uppstå från de döda. Om Jesus hade ljugit en enda gång skulle han ha blivit kvar död i graven. Men vår kung Jesus uppstod från de döda. Det är ett helt säkert bevis på att det han säger är sant.

Vad är då sanningen? Jesus sa att alla som syndar är syndens slavar (Joh 8:34). På grund av vår syndiga natur var vi bundna med andliga kedjor och hade begär endast till det som var syndigt. Vi hade inget annat val. Den syndigheten innebar också att vi var dömda till evig skilsmässa från Gud.

Jesus kom inte hit till världen bara för att tala om vilka fasansfulla konsekvenser våra synder får utan också för att befria oss från synderna. Han sa att om Sonen gör dig fri så blir du verkligen fri (Joh 8:36). Det är vad Jesus gjorde för dig! Han gjorde dig fri från synden, fri från döden och fri från djävulens makt!

Jesus tog varje enskild synd till korset och led Guds vrede för den i vårt ställe. Jesus tvättade oss rena från alla syndens fläckar när vi förenades med honom i det heliga dopet. Jesus bröt de kedjor som band oss genom att sända den helige Ande att skapa en tro i våra hjärtan som litar på sanningen. Jesus gjorde allt det för dig, för att göra dig till sin egen och för att du skulle leva under honom i hans rike.

Vilken fantastisk sanning! Jesus gav upp allting för att han ville att du och jag skulle vara en del av hans kungarike!

Bön: Käre Herre Jesus, tack för att du har uppenbarat sanningen om min synd och om hur du räddade mig. Hjälp mig att alltid lita på det du säger, för dina ord är sanning och ger evigt liv. Amen.

Ur Meditations